

Движение „За европейско развитие на РБългария”

С Т А Н О В И Щ Е

Относно : Закон за изменение и допълнение на Закона за развитието на академичния състав в Република България/ Обн. ДВ бр. 38 от 2010 г., Решение № 11 на КС на РБългария, обн. ДВ бр. 81 от 2010 год./.

Вносители : Иrena Соколова и група н.п.

Внесеният законопроект цели привеждане на приетия вече Закон за развитието на академичния състав в РБългария в съответствие с Решение № 11 от 05.10.2010 г. на Конституционния съд на РБългария. В мотивите на законопроекта е посочено изрично, че целта му е да са отчетат и мотивите на КС за обявяване на противоконституционност на някои разпоредби.

Опитът да се реализира горната цел е допринесъл видимо за внасяне на подобрения в приетия вече закон, като последните са посочени конкретно и в мотивите.

Този опит се ограничила, обаче, само до частично съобразяване на решението на КС.

Това ограничение се наблюдава още в началото на законопроекта.

1. В мотивите, депутатите се позовават правилно на разпоредбата на чл. 151 ал. 2 от КРБългария, съгласно която актът обявен за противоконституционен не се прилага от деня на влизането на решението в сила, но я прилагат неправилно. Решението на КС, съгласно същата разпоредба влиза в сила три дни след обнародването му, в конкретния случай три дни след обнародването му в ДВ бр. 81 от 2010 г. След изтичането на този срок, обявените за противоконституционни разпоредби преустановяват действието си, като се преустановява тяхното прилагане занапред. Съгласно Решение № 22 от 31 октомври 1995 г. на КС, обявените от него за противоконституционни разпоредби губят правния си ефект и престават да съществуват като разпоредби на нормативния акт. Обез силването на действието им е равносилно на тяхната отмяна

При горните съображения, депутатите неправилно са се засели с отмяната на обявените вече за противоконституционни разпоредби, примерно на чл. 1 ал. 3, на чл. 4 ал. 3 и др. При това, отмяната на ал. 3 на чл. 4 е ограничена само до изречение първо на ал. 3, независимо от това, че КС е обявил за противоконституционна правилно или не цялата разпоредба на ал. 3, а не само първото ѝ изречение. Горните примерно посочени моменти вероятно се дължат на неправилно прилагане на чл. 151 ал. 2 от КРБългария, а не на преднамерено насочена отмяна на обявените вече за противоконституционни с решението на КС разпоредби на закона.

Горната отмяна не само е ненужна, но тя внася допълнителен хаос. Далеч преди да се изнесе в Интернет горният законопроект, юристите на фирмите, произвеждащи програмни продукти успяха да отразят в съдържанието на Закона за развитието на академичния състав обявените за противоконституционни разпоредби, като правилно съответствие с КРБългария и в съответствие със Закона за конституционния съд бе определен и срока за обез силването им. С предлаганите в законопроекта отмени влизат

в сила обаче други срокове, а именно това са сроковете за влизане в сила на законопроекта, като по този начин съобразяването на закона с КРБългария още в началото се осъществява чрез пораждане на противоречие между нея и поправения закон. Горните противоречия са ненужни, тъй като при несъответствието на закона с КРБ предимство имат конституционните разпоредби, тъй като те имат по-висша юридическа сила.

2. Независимо от горното, само с отмяната на обявените за противоконституционни разпоредби на закона, делегиращи законодателната власт на други органи не се постига никакво решение на проблема. На мястото на обявените за противоконституционни разпоредби, КС постави пред законодателя изискването, той да даде първичната уредба на обществените отношения със самия закон. Такава уредба, обаче в законопроекта не се съдържа. Горното поражда опасението, че с ненужните отмени се цели само създаване на привидност за съобразяване на закона с решението на КС. На с. 3 от решението, КС отбелязва изрично, че „правната уредба, която се съдържа в закона трябва да бъде пълна и не би могло той да има, както се посочва в мотивите на законопроекта за развитието на академичния състав на РБългария „рамков характер“. На същото основание не е допустимо от подзаконов акт да се очаква да запълва пропуски в уредбата на закона..”.